

שיחת השבוע

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

ביום רביעי, י' בשבט, יחול יום ההילולא של הרבי הרי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, שנסתלק בשנת תש"י (1950). זה גם יום התחלת נשיאותו של חתנו, הרבי מליובאוויטש. נהוג לעלות בשבת זו לתורה, וכדי לאפשר לכל הקהל לעלות, עושים מנייני קריאה נוספים. ביום שלישי לפנות ערב מדליקים נר נשמה. בבוקר יום ההילולא נותנים צדקה קודם התפילה, ואחריה כותבים 'פדיון נפש', מכניסים אותו לאחד מספריו של הרבי ומשגרים לציון הקדוש (דוא"ל: ohel@ohelchabad.org. פקס: 001-718-7234444). ברחבי הארץ מתקיימים אירועים והתוועדויות לציון יום גדול זה.

תרומה לרשת

הרבי מליובאוויטש קרא לתת ביום ההילולא י' בשבט צדקה למוסדות הרבי הרי"צ. רשת החינוך המפעילה עשרות בתי ספר ומאות גני ילדים, נקראת 'אהלי יוסף יצחק', על שמו של בעל יום ההילולא. זה הזמן להרים תרומה: charidy.com/reshet

תפילות ב'בית הרבי'

בית אגודת חסידי חב"ד בארץ, הבית שנבנה בכפר חב"ד בדוגמת בית מדרשו של הרבי - מזמין את הציבור לבוא בי' בשבט להתפלל בהעתק חדרו של הרבי ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום קבוצות: 054-8113770.

משקיעים בעתיד הילדים!

הרישום למוסדות החינוך של רשת חינוך חב"ד נפתח!

חפשו "חינוך חב"ד" G

זמני השבוע

יחולים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:30	16:45	16:34	16:48	16:50	16:45
17:44	17:46	17:44	17:47	17:48	17:47

שבת, ישראל,
קרם והזמנים

להרשימי טבע יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

השמיע את מאמר החסידות הראשון שלו, המבוסס על מאמר החסידות האחרון של חותנו, 'באתי לגני', וזה היה האות כי קיבל עליו את האדמו"רות.

במאמר הזה הרבי מתווה את ייעודו של דורנו, וקובע כיצד עלינו לפעול בעת הזאת. הרבי אומר שם כי דורנו הוא הדור השביעי לבעל התניא, ומבאר את מאמר חז"ל "כל השביעין חביבין". חביבותו של השביעי איננה בזכות מעלותיו, מסביר הרבי, אלא מפני שהוא השביעי לראשון, ובכל זאת הוא 'חביב', והוא דווקא נדרש להשלים את עבודתו של הראשון.

הדברים נאמרו בסערת נפש, ומפעם לפעם נאלץ הרבי להפסיק את אמירת המאמר מפני שקולו נחנק מבכי. עוד אמר שם, שזה "שאנחנו בדור השביעי הוא לא על-פי בחירתנו ולא על-ידי עבודתנו ובכמה עניינים אפשר שלא כפי רצוננו",

ישיבות מפעל השליחות. ייעודו של דורנו

אבל זאת המציאות - אנחנו הדור השביעי, שתפקידו לסיים את הגלות ולהביא את הגאולה.

להתכונן לגאולה

אל היעד הזה כווננו כל מעשיו ופעולותיו של הרבי. הוא פנה אל כל יהודי, בכל קצוות תבל, כדי שלא יישאר אפילו יהודי אחד ויחיד שלא יהיה מוכן לגאולה. הוא שיגר את שליחיו לכל פינה נידחת בעולם, כדי שיגיעו לכל יהודי ויזכו אותו במצוות, לבל יהיה 'ערום' בבוא הגאולה.

בשנים שלאחר מכן הכריז הרבי שוב ושוב כי הגאולה כבר עומדת מעבר לדלת, ונדרש רק מעשה אחד או דיבור אחד של יהודי כדי להכריע את הכף. זו המשימה שעלינו להשלים, כדי שיבוא הקץ לכל התלאות והייסורים שעם ישראל עבר ועובר, ונזכה לבואו של משיח צדקנו בקרוב ממש.

הדור שמסיים את המשימה

נדרש רק מעשה אחד או דיבור אחד של יהודי כדי להכריע את הכף, וכדי שיבוא הקץ לכל התלאות והייסורים שעם ישראל עבר ועובר

יום רביעי הקרוב, י' בשבט, נציין את יום ההילולא של אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, הנשיא השישי של חסידות חב"ד, ואת עלייתו על כס ההנהגה של חתנו, הרבי מליובאוויטש.

הרבי הרי"צ היה המנהיג היהודי היחיד שהעז להתייצב נגד השלטון הקומוניסטי ברוסיה הסובייטית, והקים מחתרת ענקית של חסידים בעלי מסירת נפש, שפעלו לשמירת גחלת היהדות. הפעילות הזאת התקיימה לאורך כל שנות המשטר הקומוניסטי, ובזכותה התקיימו חיים יהודיים בברית המועצות.

מאבק הרואי לא פחות ניהל עם בואו לארה"ב, בשנת ת"ש (1940). הוא מצא שם יהדות קרירה, שמנסה להיטמע ברוח האמריקנית. ניסו להסביר לו שאמריקה שונה, ושאינן שום סיכוי לבנות באמריקה את היהדות הישנה שהכיר באירופה.

אבל הרבי הכריז: "אמריקה אינה שונה!", ומשפט זה היה לסיסמה המובילה את פעילותו.

בעקבות פעילותו החלו להיראות ברחובות ארה"ב יהודים עטורי זקן, נפתחו תלמודי תורה וישיבות, ושלוחים מטעם הרבי יצאו לרחבי ארה"ב להפיץ את אור היהדות. למעשה, הוא שהניח את היסודות למפעל השלוחים הכביר.

השביעין חביבין

בי' בשבט תש"י (1950) נסתלק הרבי הרי"צ, והחלה לזרוח שמשו של חתנו וממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש. בשנה הראשונה לאחר הסתלקות חותנו סירב לקבל עליו את ההנהגה, אבל ביום ההילולא הראשון, בי' בשבט תשי"א,

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

להשתמש נכון בכסף ובזהב

קודם יציאת מצרים נצטוו בני ישראל (שמות יא,ב): "וַיִּשְׁאָלוּ אֵיךְ מֵאֵת רַעְיוֹהוּ וְאֵשֶׁה מֵאֵת רַעְיוֹהוּ כִּלְיָ כֶסֶף וְכִלְיָ זָהָב". עולה כאן שאלה פשוטה: מכיוון שבני ישראל יוצאים למדבר, לשם מה הם זקוקים לכסף ולזהב? הקב"ה ידע שבמדבר ייתן להם מן לאכול, מים לשתות מבאר מרים וענני כבוד שיגהצו את בנדיהם. ואף-על-פי-כן, קבע שלא יוציא אותם ממצרים עד שייקחו עימם "רכוש גדול".

בני ישראל מצד עצמם ויתרו על הכסף והזהב של מצרים, ובלבד שייצאו משם. ואולם הצורך בלקיחת הרכוש היה משום שהקב"ה הבטיח לאברהם אבינו בברית בין הבתרים שייצאו

חשוב יותר מהבית הפרטי, משום שבו יהודים מתעלים מעל חיי היום-יום ונעשים רוחניים וקדושים יותר.

יהודי שניחן בעשירות צריך לדעת שהכסף ניתן לו כדי שיקיים את הציווי 'מעלין בקודש', היינו, שבענייני טוב וקדושה האדם יתעלה תמיד, וירחיב את ההשפעה החיובית על סביבתו. לפעמים אדם נכשל חלילה ומשתמש בעושר שלא כראוי, כמו שנאמר (קהלת ה,יב) "עֲשֹׂר שְׁמוֹר לְבַעְלֵיךָ לְרַעְיוֹת". עליו לדעת שאין הוא בעל הבית על הכסף, אלא שליח של הקב"ה להשתמש בכסף למטרות חיוביות – לתת צדקה, לגמול חסדים, ולהשתמש בכסף לבניית משכן לקב"ה.

עמידה בניסיון

הראשון שנאמר עליו "עושר שמור לבעליך לרעתו" היה קורח. אמנם "פיקח היה", אבל לאדם ניתנה בחירה חופשית, והעמידה בניסיון איננה קלה.

אדם עלול לחשוב שבהיותו פיקח ותלמיד-חכם הוא רשאי לנצל את הכסף כראות עיניו, ולהסתפק בצדקה מינימלית. לכן התורה מספרת על קורח, שהיה פיקח ותלמיד-חכם גדול, והתוצאה הייתה שעושרו היה "לרעתו". מזה עלינו ללמוד כי הכסף והזהב נועדו למטרה אחת – לעשיית משכן לקב"ה.

(תורת מנחם, כרך פג, עמ' 500)

אמרת השבוע

כשניתנו הכוחות

בתקופה הראשונה אחרי הסתלקות הרבי הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש סירב חתנו, הרבי, לקבל עליו את התפקיד. רק כעבור שנה, ב' בשבט תשי"א, נענה להפצרות החסידות וניאות לקבל עליו את ההנהגה.

כמה חודשים אחר-כך, בהתוועדות שבת מברכים אייר, ביקש הרבי להביא לו מסכת סנהדרין. הוא עיין בגמרא ולאחר מכן הניחה על ברכיו. אחד מזקני החסידים, שישב סמוך אליו, הושיט את ידו כדי ליטול מהרבי את הגמרא.

הרבי הביט בו במבט תמה ושאל: "למה?"

"אני אחזיק את הגמרא, כדי שלא יהיה קשה לרבי", השיב החסיד.

אמר לו הרבי: "ממה נפשך, אם ניתנו הכוחות, כי אז שום דבר אינו קשה; ואם לאו – חבל על הזמן שאתם מבזבזים כדי לשבת כאן!"

"ברכוש גדול". מדוע היה הכרח גדול כל-כך שייצאו עם הרכוש?

פאר בשממה

התשובה היא שהרכוש נועד להקמת המשכן במדבר, שבו החל להתקיים הציווי 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' (שמות כה,ח). בבניית המשכן הראו בני ישראל כי עבודת האלילים של מצרים לא הכניעה אותם, אף-על-פי שחיו במצרים ארבעה דורות, והראיה – את הכסף והזהב של מצרים ניצלו לבניית משכן לה' באמצע המדבר.

זו הייתה תופעה ייחודית: הקב"ה הוציא עם שלם מעבדות לחירות, נתן בידם עצי ארז שיעקב הביא עימו לארץ מצרים, ביועדו שאחר-כך יצטרכו לבנות משכן במדבר, והכול כדי להראות שבאמצע המדבר בונים משכן לקב"ה.

מי בעל הבית

בניית המשכן המפואר במדבר ביטאה כי בעבור יהודי המשכן הוא הדבר החשוב והעיקרי. כשם שמבנה שנועד לבעל-יחיים איננו מושקע כמו בית למגורים, כך המשכן או בית הכנסת, הישיבה וכדומה צריכים להיות מפוארים ומהודרים ביותר. הדבר מבטא שבית הכנסת

היציאה ממצרים

הטוב ממחר

"וה' ניהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה, הבוקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה" (שמות יג). מחסדי ה' עם בריותיו שהפורענות מתעכבת לבוא והטוב ממחר ובא. צא ולמד: רוח הקדים עמלה "כל היום וכל הלילה" להביא את הארבה, ואילו כשהקב"ה בא להסיר את הארבה נאמר "ויהפוך ה' רוח ים חזק מאוד ויישא את הארבה" – ברגע אחד.

(רבי משה חפץ)

במי הנגף

"ולא יהיה בכם נגף" (שמות יב,ג). הרי שהיה מצרי בביתו של ישראל, יכול יימלט? תלמוד לומר "ולא יהיה בכם נגף". הרי שהיה ישראל בביתו של מצרי, שומע אני ילקה כמותו? תלמוד לומר "ולא יהיה בכם נגף".

(רש"י)

רגש נחיתות

אף-על-פי שבני ישראל עמדו לפני הגאולה, עדיין היו ביניהם בעלי רגש נחיתות כלפי הגוי, ובפרט גוי 'בכור', עד שהכניסו את בכורי מצרים לבתיהם בליל הפסח! ועוד יותר: היו ביניהם אף מי שרגשות הנחיתות, ההתרפסות וההתבטלות כלפי הגוי הגיעו עד כדי כך שאף בליל פסח, בשעות האחרונות שלפני הגאולה, עדיין רצו אל ביתו של הגוי.

(הרבי מליובאוויטש)

מן המעיין

כוח ההכנעה

"עד מתי מאנת לענות מפניי" (שמות יג). רש"י מציין לפירוש התרגום: "לאתנעא". פעם אחת אמר ה' שפת אמת, שב"אנא ה'" יכולים לפעול הכול. הקהל חשב שכוונתו ל"אנא ה' הושיעה נא", ואני הבנתי שכוונתו הייתה ל"אנא ה' כי אני עבדך". כי בהכנעה יכולים לפעול הכול.

(רבי אברהם מרדכי מגור)

בזכות תינוקות

"בנערינו ובזקנינו נלך" (שמות יח,ט). אמרו חז"ל: לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו בה תינוקות של בית רבן. כי בזכות תינוקות של בית רבן השכינה שורה בישראל, וכל זמן שהשכינה שורה בישראל אין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם.

(ישמח משה)

כנעורינו זקנתנו

כמו 'בנערינו' – כך ב'זקנתנו' נלך. לפי התנהגותנו בשנות הנעורים כך נהיה בשנות הזקנה. אמנם יש בזקנה מעלה וברכה, אבל כל-כולה קשורה ואחוזה בנעורים כנר בשלהבת.

(רבי משה מקוֹדִינִץ)

סכנה לנוער

בפסוק מוזכרים הנערים לפני הזקנים. כי מצרים, בתרבותה האליילית ובפולחן הגופני, מסוכנת יותר לנוער מלזקנים, שעדיין מושרשים ביהדות.

(כתב סופר)

לב של חב

ליוו אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

ש"ק ה' מלכים ומלחמותיהם פרק ג' א' פרק ד' ב' פרק ה' ג' פרק ו' ד' פרק ז' ה' פרק ח' ו' פרק ט'	ש"ק ה' מלכים ומלחמותיהם פרק ג' א' פרק ד' ב' פרק ה' ג' פרק ו' ד' פרק ז' ה' פרק ח' ו' פרק ט'	לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש ח' - יב שבת
--	--	---

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: **האזינו.נט**

נשמתא

הקו שמחבר אותך לנשמה

תענוג, ללמוד חסידות עם
ר' אשר

הצטרפו

לשמיעת אלפי שיעורי המשפיע הנודע

הגה"ח רבי אשר ברק שליט"א

עברית • אידיש

דרשות > שיעורים > שיחות

"סדרה חדשה ומתעדכנת בתנאי"

0747-96-40-30

רבנים ומרצים נוספים בקו:

הרב ברוך וילהלם, הרב שבתי סלנטצקי, הרב יואב אקריש

ברסום המודעה מוקדשת

לעני השליח הרה"ח ר' סעדיה ב"ר מחפוד ז"ל גרופי
לעני מרת מרים ב"ר שמואל ע"ה אלטהויז

יוזמה וניהול:
שבנות חפציה
בית שמש
הרב יעקב יהודה שוורץ

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יצירת קשר, ושומות: 0527-123-028

גאולפדיה
מנחם ברוד

גילוי אלוקי
דרך בן-אדם

יחידה פלגית. כשהרמב"ם (הלכות מלכים פרק יא) מפרט את מהלך הגאולה הוא פותח במילים: "המלך המשיח עתיד לעמוד". מדוע התהליך הזה צריך להתחולל בידי בן-אדם דווקא? אותה שאלה אפשר לשאול גם על הגאולה ממצרים. אמנם "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם", אך כל מהלכי הגאולה עברו דרך משה רבנו.

זה גם תפקיד המשיח. הוא 'הנשמה הכללית' של כל ישראל (ובלשון הקבלה: 'יחידה הכללית'). מתוך עוצם ביטולו המוחלט לקב"ה (שלכן הוא נקרא "עני ורכב על חמור") הוא זוכה ל'נחמה עליו רוח ה'", ועל-ידו באה הגאולה האמיתית והשלמה.

מפיצים
באהבה

הרב דוד לוריא

מורה ופעיל בהפצת יהדות

תושב בני-ברק

מחלק את 'שיחת השבוע'
בשכונתו בבני-ברק
ובפעילות הנחת התפילין

לפני עשרות שנים ר' יצחק פיין ז"ל היה מזמין אלפי גיליונות של 'שיחת השבוע' בעבור בני-ברק, ואני הייתי מפיץ אותם באזור מגוריי, שכונת ויז'ניץ בעיר. אחרי פטירתו ההפצה נעשית על-ידי ספריות החסידות, ואני מזמין ממנה.

מלבד ההפצה בשכונה אני מחלק את העלון גם בדוכן התפילין שאני מפעיל וגם בפעילות במחסני העירייה. יש אנשים שאני מניח להם את העלון בתיבת המכתבים.

הכמות אף פעם אינה מספקת. אנשים אומרים לי שזה העלון הטוב ביותר, ושאי-אפשר לעבור את השבת בלעדיו. כמה וכמה אמרו לי שהמאמר הראשי אין כמותו בבהירות הניתוח של האירועים והעניינים שעל סדר היום.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'. בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלונים שיחת השבוע להפצה'.

סובלים מאקדמה / פסוריאידים / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות ובאתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי
המיקרוביום שלך שוב צעיר (נעשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור
מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

שבת בבית מרזח

המידע שנתקבל ממקורות פנימיים בלשכת שר הפנים הרוסי היה מדאיג. גזירה חדשה נרקמה נגד היהודים.

אלה היו הימים שאחרי 'מהפכת 1905', כאשר סוציאליסטים וליברלים ניסו להפיל את שלטונו של הצאר ניקולאי השני. המהפכה דוכאה סופית רק כעבור שנתיים, ובתוך כך מונה פיוטר סטולפיץ, שונא ישראל ידוע, לשר הפנים, ובהמשך גם לראש הממשלה.

בתקופת המהפכה רבים, משני הצדדים, הפכו את היהודים לשעירים לעזאזל. המונים התנפלו על היהודים באודסה, בקישנב, בוויניצה ועוד ופרעו בהם. גם השלטון הצר את צעדיהם של היהודים.

כשהמידע על הגזירה החדשה הגיע אל הרבי הרש"ב (רבי שלום-דובער) מליובאוויטש, הטיל על בנו-יחידו, רבי יוסף יצחק, שעתיד למלא את מקומו על כס אדמו"רות חב"ד, לפעול לביטול הגזירה.

רבי יוסף יצחק היה אז אברך צעיר, כבן עשרים וחמש בסך הכול. "עליך לנסוע לפטרבורג ולהיפגש עם סטולפיץ ולפעול לביטול הגזירה", הורה לו אביו. רבי יוסף יצחק יצא מייד לעיר הבירה פטרבורג, ושם חבר אל העסקנים היהודים. יחד החלו לפעול במסירות, ועשו ימים ולילות למציאת הדרך לבטל את הגזירה.

לאחר שכל המאמצים לא נשאו פרי, הוחלט לפנות אל אחד האישנים רבי ההשפעה בעיר, קונסטנטין פובדנוסצב, משפטן ומדינאי מפורסם, שסטולפיץ העריץ במיוחד והושפע מדעותיו במידה רבה. גם פובדנוסצב היה אנטישמי, אך מכיוון שהיה מאמין אדוק, העריך אנשי דת ולהבדיל גם רבנים.

לאחר מאמצי שתדלנות מיוחדים הסכים פובדנוסצב, שכבר התקרב אז לגיל שמונים, לפגוש את בנו הצעיר של הרבי. אלא שהדברים

התגלגלו כך שהמועד היחיד שבו היה אפשר לפגוש את האיש היה בליל שבת.

באותם ימים פטרבורג וסביבותיה היו מחוץ לתחום המושב שהוקצה ליהודים. בעיר עצמה התגוררו יהודים יחידים, בעיקר סוחרים גדולים או רופאים, שקיבלו היתר מיוחד לכך.

פובדנוסצב התגורר בפרוור מאחורי העיר, אזור שבו התגוררו בעלי אחוזות פאר. לכל אחד ואחד מהם הייתה חצר רחבת ידיים, מוקפת חומה גבוהה, וכלבים אימתניים שמרו עליה. בפרוור זה לא התגורר שום יהודי, ולא היה שם

מסירת נפש היא התכלית. הרבי הרי"צ (מימין) ואביו הרש"ב (משמאל)

האיש התנפל עליו בצעקות: "איך העזת לבוא אליי בשעה כזאת?! הלא אתה בן יחיד להורייך! כיצד הרשה לך אביך ללכת אליי בשעות הלילה? הכלבים שלי היו יכולים לקרוע אותך לגזרים!"

בית שבו היה אפשר לשהות בשבת. גם בית מלון לא נמצא שם, והדרכים בפטרבורג בלילות היו מסוכנות. מה עושים?

מאחר שלא נמצא מקום שבו יוכל לשבות, החליט רבי יוסף יצחק לפנות לבית מרוח מקומי. הוא העניק לבעל המקום סכום כסף מכובד ומסר לו את טליתו לשמירה.

"עליי לפגוש את מר פובדנוסצב", סיפר לו

רבי יוסף יצחק. "אנא לוה אותי בדרכי הלך וחזור, שכן מזג האוויר בפטרבורג הפכףך, לעיתים יורד גשם או שלג, והדרכים משובשות וחלקלקות".

בעל המקום הביט בסכום הכסף הנכבד, עשרים וחמישה רובלים, והביע את נכונותו למלא את כל מה שביקש ממנו הצעיר היהודי.

הרבי ישב בפינת בית המרוח והמתין לשעת הפגישה. לקראת השעה היעודה, בליל שבת, יצא לעבר ביתו של היועץ. כשנכנס פנימה, התנפל עליו האיש בצעקות: "איך העזת לבוא אליי בשעה כזאת?! הלא אתה בן יחיד להורייך! כיצד הרשה לך אביך ללכת אליי בשעות הלילה? הכלבים שלי היו יכולים לקרוע אותך לגזרים!"

הרבי לא נרתע מגערוותיו של האיש. הוא הישיר אליו מבט ואמר בקול בוטח: "יהודי אינו מפחד מכלב. הכלב מפחד מיהודי!"

איננו יודעים מה הייתה אותה גזירה, אולם פגישתו של רבי יוסף יצחק עם היועץ פעלה את פעולתה. היועץ התחייב כי הוא עצמו יפעל לביטול הגזירה, וכך עשה.

רבי יוסף יצחק יצא מבית היועץ וחזר אל בית המרוח. שבת שלמה בילה שם, כשהוא נאלץ לשהות בחברת שיכורים רוסים, ולעיתים אף הוכרח להעמיד פנים שהוא שותה ומשתכר כמותם. בכל רגע חשש שאיזה שיכור שונא ישראל יחליט להתנכל לו.

אפשר לשער את תחושותיו של הרבי, שהיה אז צעיר לימים, כשנאלץ לבלות את יום שבת קודש בחברה שכזאת. ואולם למען הסיכוי לביטול הגזירה לא עשה שום חשבון, ומסר את נפשו בעבור כלל ישראל.

הסיכון הגדול שקיבל עליו רבי יוסף יצחק הביא שניים מנכבדי החסידים ובעלי ממון, ר' ישעיהו ברלין ור' יעקב הורוויץ, לבוא אל הרבי הרש"ב, אביו של רבי יוסף יצחק, בתביעה: מדוע הוא מסכן את בנו היחיד בשליחויות הכרוכות במסירת נפש ממשית?

הרבי הרש"ב השיב להם: "את הכוונה הפנימית יש לבצע במלוא השלמות. הלא כל תכלית ירידת הנשמה למטה היא לשם מסירת נפש. אני בטוח שהוא יאריך ימים!"

והרבי הוסיף ואמר: "כאשר הנשמה מאירה בגוף, מתבטל הגוף ממילא לאור הנשמה".

(על-פי 'אוצר סיפורי חב"ד')

הכי בטוח.
קולקטיב בריאות גפן בסד

תרופות
מחוץ לסל

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

תהיו קולקטיבים תהיו בריאים 077-444-7777

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם מלכונתאל

רק ב- 3,900
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע לזמן מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חייג עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הדורו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
יוסף מנחם מלכונתאל
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

המחירים לא כוללים מע"מ

נעם אסיקים
מכונות טיס מחקמות
מכונות אסיקים שבת

אתם לא מעכלים? תשתו מים!

לפני אנזימים וכמוסות לעיכול פשוט תשתו מים. שתייה מספקת בין 8-11 כוסות תומכת בעיכול טבעי וקל יותר. התקדמו לנועם 2 עם טכנולוגיית שבת למהדרין, ותיהנו משפע מים חמים וקרים. יותר מים. יותר בריאות. יותר נועם.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

מקד הזמנות: צמת

רציתי לשאול

מה משמעות המושג 'התקשרות' לצדיק שלא ראיתי ולא הכרתי?

האמונה בצדיקים וההתקשרות איתם מלוות את העם היהודי מראשיתו. לאחר יציאת מצרים וקריעת ים סוף נאמר (שמות י"ד, לא) "וַיֹּאמֶר יְהוָה וְכַמֹּשֶׁה עֲבָדוּ". גם בבניית המשכן באה לידי ביטוי ההתקשרות למשה רבנו. על הפסוק (שמות ל"א) "וַיַּעֲשׂוּ... כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה" אומר אור החיים הקדוש: "שהיו אומרים בשעת מלאכה, הרי אנו עושים דבר זה כאשר ציווה ה' את משה".

אך אם נשמתי כבר קשורה לצדיקי עולם, מדוע מושם דגש חזק כל-כך על התקשרות לרבי?

בתחילת ספר התניא מובא מאמר חז"ל: "ראה הקב"ה בצדיקים שהם

עם הרב בנימין קלי
שליח הרבי בשכונת מרום נווה רמת'גן

מועטים, עמד ושתלן בכל דור ודור. בהמשך (בפרק ב) הוא מבאר שהקשר של יהודי עם שורש נשמתו העליון עובר דרך ההתקשרות לצדיק.

הקב"ה שולח לכל דור את הצדיק שהוא בבחינת 'וְצַדִּיק יְסֻד עוֹלָם' (משלי י"ב). לכל תקופה הניסיונות הרוחניים שלה והעבודה המיוחדת לה. צדיקי העבר סללו את הדרך הראשית, אך כדי לדעת מה השליחות שלי כאן ועכשיו, אני זקוק ל'ראש בני ישראל' של הדור הזה. הוא בבחינת ה'ראש' שמרגיש את צורכי כל האיברים ומזרים אליהם את החיות האקטואלית.

גם מי שלא ראה ולא הכיר את הרבי יכול להתקשר עימו עלידי התקשרות נפשית ולימוד תורתו וקיום הוראותיו. כשאנו לומדים את מאמריו ושיחותיו של הרבי ופועלים לאור השליחות שהתווה – אנחנו מתחברים לשורש הנשמה שלנו.

החיבור הזה הוא מקור הברכה. 'הרועה הנאמן' של הדור דואג לאנשי דורו בגשמיות וברוחניות, ומעניק להם את הכוחות למלא את תפקידם בעולם עד הגאולה.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

שאלה: באילו מקרים אין עושים פדיון הבן לתינוק בכור?

תשובה: פדיון הבכור תלוי ב'פטר רחם'. מי שאינו בכור לאימו, אף שהוא בכור לאביו, אינו חייב בפדיון.

תינוק שנולד בנייתו קיסרי פטור מפדיון (וגם התינוק שנולד אחריו בלידה רגילה, שכן איננו בכור). לידה בעזרת מלקחיים אינה פוטרת מפדיון.

כוהנים ולוויים פטורים מפדיון הבן. אפילו בת כוהן או לוי הנשואה לישראל, בנה פטור מפדיון. בת לוי שילדה בן מן הגוי – הבן פטור מפדיון, אבל בת כוהן שילדה מן הגוי – הבן חייב בפדיון, שהרי נתחללה אימו מן הכהונה. מי שנתגיירה כשהיא מעוברת, בנה חייב בפדיון, שהרי הוא 'פטר רחם בבני ישראל' (שמות י"ב).

האישה פטורה מפדיון בנה. החיוב הוא על האב, ומי שלא נפדה, החיוב מוטל עליו עצמו, עם הגיעו לגיל מצוות. לדעת

פטור מפדיון הבן

הרבה פוסקים, גם אז עדיף שהאב יפדה את בנו.

זמן הפדיון הוא ביום ה-31 (ואילך) מהלידה. שיעור הפדיון: נהוג לפדות בשווי של 96 גרם (ולמנהג חב"ד 102 גרם) כסף טהור. החברה למדליות הנפיקה מטבעות מיוחדים בשווי הנהוג. אם אין מטבעות כאלה, יש להשתמש בתכשיטים וכדומה בשווי האמור, ולא בשטרות או במטבעות בעלי ערך נקוב.

על האב לתת את הפדיון לכוהן במתנה גמורה, ומן הדין מותר לכוהן להחזירו (כולו או מקצתו) לאב. יש מקומות שנהגו שהכוהנים מחזירים זאת תמיד. ויש שכתבו שבימינו, שאין הכוהנים 'מיוחסים' אלא 'כוהני חזקה', ראוי לנהוג כך; אך הפוסקים לא הסכימו לדעה זו. בין השאר טענו שיבואו מזה לזלזול בקדושת הכוהנים בכלל.

מקורות: שו"ע יו"ד סי' שה סעיפים: יז, יח, כד ונ"ב. נשמת אברהם שם. שיערי הלכה ומנהג, חלק יו"ד סי' קח. שיעורי תורה פ"ג סעיף מג. מדות ושיעורי תורה פל"א ס"ב. פדיון הבן כהלכתו, פ"ג ס"ז ואילך, פ"ה, פ"ז סכ"ח, וש"נ.

50

עוזי קפלון

תקציר: בלב פועם מטפס שניאור בעקבות סעיד אל ג' בית הפנסת, ובידו ערמת שקיות ענקית בשביל התכנית של סעיד, אבל לא בדיוק...

לקראת שגור

כמו המן הרשע בשעתו, כמו אגג מלך עמלק... כמו עמלק עצמו... כמו עשו הרשע בכבודו ובצעמו! הפעם הנורא שעלה בתוכי פתאום על 'עמלק' זה שלצדי, העניני לי קצת אמצ.

בכונה לא הסתכלתי על הגג שלידי, אבל ידעתי בלי לראות, כי שם רובץ כל העת צ'קו, אזני ועיניו כרויות למתרחש. גם זה נסך בי עוד קרטוב של עידוד.

*

תכף התחור לי שמאחוריו של המוסכניק לשעבר פועל מנגנון משמן ומסדר. בקצה הגג, מתחת לערמת שקים ישנים, הוציא מעטפה גדולה ובה המון פתקיות צבעוניות קטנות ועליהן הכתוב שהוא על שלום ושקדים, מדפס באותיות מסננות. את זה בטח לא הוא הכין. בשביל זה יש חברים... ואז הוא הגיע לעקר. הוא גחן עוד ושלף מתחת כל ערמת השקים שקית נילון אטומה מלאה שקדים קלופים. עכשיו הוא הפך להיות רציני וממקד. "שמע", הסביר לי בעודו פותח בזהירות את השקית האטומה, "זוכר שהיה לי כאב ראש אתמול?"

"כן".

"אז גם עכשיו יש לי כאב ראש ואני לא יודע אם זה וירוס או חיידק. אני לא רוצה חס וחלילה להדביק מישהו מן הילדים בחידקים שלי, אז הבאתי אתי כפפות", והוא הוציא מכיסו זוג כפפות והלביש אותן על כפות ידיו. "דרך אגב, אני לא בטוח שהשקדים האלה הם בהכרח שלכם", נזפר להוסיף, למקרה שיתחשק לי לטעם אחד. הבנתי מיד: הוא צריך אותי ער עדין, לפי שעה... איזה שפל!

העבודה עצמה לא היתה קלה. עשרות רבות של שקיות, מארזי שקדים, פתקים... גם סעיד לא טמן ידו בצלחת ועבד בחריצות יתרה, נזהר שלא לנגע בשקדים בידים חשופות. כנראה זה חמר באמת חזק. בשעה 12 נשלמה העבודה. הכל היה מוכן לשגור...

סעיד התרומם ומתח את זרועותיו בפהוק ענק. "זה היה מעיף!", הכריז. "מעיף וגם מצמיא מאוד, הייתי אומר", הוסיף בשגרו לעברי מבט זדוני.

המשך: יבוא

זה היה הסוד הקטן שלנו; של ר' יוסף-יצחק, של צ'קו ושל. גם ערכנו כמה נסיונות כדי לודא שאכן זה פוטנט שעובד. הרעיון היה פשוט בתכלית: כל השקיות שהבאתי עמי באותו ערב היו מנקבות! חד וחלק! לא חר גדול, כמובן, כזה שסעיד עלול להבחין בו, חלילה. גם לא חר כזה שימנע מן השקית להתמלא אויר ולפרח. השתמשנו במחט דקה מן הדקה. כזאת, שאין בכלל אפשרות להבחין בעין רגילה בחר שהיא יוצרת, אבל היא איננה מותירה

סכני ל'כדור הפורח' להמשיך ולפרח לאורך זמן ולהתרחק עם הרוח. תוך עשרים שניות, מקסימום, האויר החם שבפנים גורם לחר שיתרחב ויהמראה המצלחת הופכת לנחיתת אנס. שהרי עם כל הרצון שלנו לתת לסעיד להגיע עד לשלב הבצוע, כדי שנוכל להפיל אותו מבחינה משפטית ולהושיבו בפלא לשנים רבות, עדין לא יכלנו להרשות לעצמנו לתת אפילו למשלות שקדים אחד ויחיד להתרומם לדרכו באמת, ולהגיע חס וחלילה לידי של מישו והוא יתפתה לטעם מן השקדים... וכן, החרים הקטנטנים היו הפתרון הפשוט!

האויר על הגג היה אויר ירושלמי טפוס, קריר ומצמרר קלות. השקפתי סביב. איזה מחזה פפה הוא לראות בשעת לילה את שכונות ירושלים ממעוף הצפור. עדין המוני חלונות היו מוארים; אמהות יהודיות בטח עודן עמלות שם במשימת השקבת עוללים עקשניים במיחה. על כל הצדיקים הקטנים שבחדרים המוארים האלה, זומם סעיד, מן הגג החשוך הזה, להניף את ידו... היד לא תהיה! ממש

פרשה מי יודע

לא הולך לבד

שאלה: מדוע הקדוש-ברוך הוא אומר למשה רבנו "בוא אל פרעה" ולא "לך אל פרעה"?

תשובה: הנהר מסביר שמשה חשש להכנס אל פרעה, מכיון שהיו לו כוחות חזקים של רע ורשע. לכן הקדוש-ברוך הוא אומר לו 'בוא', כאלו 'בוא אתי'. אתה לא הולך לבד, אלא אתי.

הרבי מקוצק מוסיף, שהבורא נמצא בכל מקום, שהרי "מלא כל הארץ כבודו". לכן אי-אפשר לומר לאדם 'לך' - כי אי-אפשר להתרחק מה', ובכל מקום שאליו יבוא, אלוהים כבר שם. לכן המלה המתאימה היא 'בוא' - בוא למקום שבו אני נמצא.

שאלה: מה משמעות הפסוק שנאמר במכת חשך "לא ראו איש את אחיו"?

תשובה: ה'חדושי הרי"ם' מסביר שלפעמים אנשים מתעלמים מאדם שמשדר סימני מצוקה. הם לא מבחינים בסכל שלו. אדישות לכאב הזולת היא ה'חשך' הגרוע ביותר.

בהמשך הפסוק נכתב "ולכל בני ישראל היה אור במושבם". הרבי מלויבאוויטש אומר, שאף שהיהודים עדין היו בגלות, הקדוש-ברוך הוא עשה להם גם ובכל מקום שבו היו, היה להם אור. גם בימינו, אף-על-פי שאנו שרויים בחשך הגלות, יש לעם ישראל אור מיוחד מאת הבורא, כמו בגלות מצרים.

שאלה: באזהרה לקראת מפת בכורות נאמר שמותו גם "בכור השפחה אשר אחר הרחים", אבל כשהמכה נתנה בפעל נכתב "בכור השבי אשר בבית הבור". מה טעם השוני?

תשובה: בפרוש ה'טור' על התורה נכתב, שההתראה נתנה בשעות היום, ובשעה זו בני השפחות עסוקים בעבודה בטחינת החטה ברחים. ואולם המכה נתנה בלילה, ובשעה זו החזקו בהיותם עבדים, בבית הבור, שבו נשמרו.

מה רבו מעשיה' ה'

בואו ואראה לכם

דומיניק שרונזי. ויקיפדיה

אתם מטילים ביער, ופתאום צפור קטנה מרחפת סביבכם, עפה מעץ לעץ ומציצת, כאלו אומרת: "בואו אחרי, אני רוצה להראות לכם משהו".

זה קורה באפריקה, ומדריכת הטוילים המעופפת שלנו נקראת אוכיל הדבש. יש לה שיטה גאונית להשיג את המזון האהוב עליה - דבש דבורים.

בטבע ה'פנרת' שונה מפורות העץ שמגדלי הדבורים בונים בעבורן. בטבע הדבורים בונות בדרך כלל את הפורות שלהן בתוך חללים של גזעי עצים. פתח הפניסה לפנרת קטן מאוד, והדבורים אוטמות את הסדקים של הגזע בשרף עצים. כשהחומר מתקשה, הוא חזק מאוד, כמו מלט. צפור שמשתוקקת לטעם מהדבש אינה יכולה לחדור פנימה.

אוכיל הדבש זקוקה למישהו חזק שיעזר לה. למשל, אדם המציד בג'ונגל, בבון בעל שנים חזקות, או גירית דבש שיש לה טפרים חדים. כאן נוצר שתוף פעולה מעגני. הצפור משמיעה קריאה מיוחדת וגם מנופפת בזנבה הלבן. כך היא רומזת לבני האדם, לבבונים או לגירית הדבש שהיא מצאה פנרת.

אלה הולכים בעקבות הצפור עד שהם מגיעים לכנרת. הם פורצים אותה ולוקחים את הדבש, אבל גם משאירים לאוכיל את חלקה בעסקה - חתיכות של חלת דבש ושעוה מזינה.

אוכיל הדבש כופה עוד שתוף פעולה על צפורים אחרות, בדרך פחות נעימה: היא מטילה את ביציה בתוך קנים של צפורים אחרות. כשהגוזל שלה בוקע, הוא הורג את הגוזלים האחרים, כדי שלא יתחרו אתו על המזון. הצפור שבנתה את הקן ודגרה על הביצים אינה יודעת שהיא מאכילה למעשה גוזל של צפור אחרת.

מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט

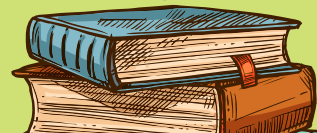
תקציר: היהודי מציג את עצמו בשמיים ומוביל את הפושלח של המושל אל ביתו הקטן, השוכן בסמיון. לבקשת המושל הוא מתחיל לספר את מה שהתרחש לפני שלושים שנה בדיוק

הפסוק: בוא

בסיום תפלת שמונה עשרה, כשפוסעים שלוש פסיעות לאחור, אין לחזור מיד למקום, אלא להמתין עד שהחזן יגיע לקדשה. ומי שמתפלל ביחידות ימתין כשעור הזמן שחזן מגיע לקדשה.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

"הרבי יהיה איתך בכל מקום"

תעודת זהות: הרב יוסף יעשיה אברהמס

(89), יליד פילדלפיה, ארה"ב. בהיותו נער כבן שנים עשרה הגיע לבית מדרשו של הרבי מליובאוויטש, וזכה לקירוב מיוחד מהרבי כבר בימי נשיאותו הראשונים. שימש רב ומשפיע בשיבות 'תומכי תמימים' בארץ ובמיאמי. דורות התחנכו אצלו ושאו משיעוריו והתועודיותיו.

נער: נולדתי בפילדלפיה בשנת תרצ"ז. בגיל צעיר נכנסתי לשיבה מקומית שהרבי הקודם, הריי"צ (רבי יוסף יצחק), ייסד. כשהייתי כבן שנים עשרה, אחרי שאבי נפטר, הציע לי רב בית הכנסת 'בני ראובן', הרב דוד משה ליברמן, להצטרף אליו בנסיעה לבית המדרש של הרבי, בשכונת קראון הייטס בניו יורק, לקראת ראש השנה תש"ל. נסעתי איתו ונשארת שם.

זיכרון: רגע אחד זכור לי במיוחד: ב"ט כסלו תש"י נערכה ההתועדות האחרונה של הרבי הריי"צ. הדלתות נפתחו, אבל הייתי נמוך ולא ראיתי כלום. אחד הבחורים הרים אותי על כתפיו ולרגע קצר זכיתי לראות את המראה שנשאר חקוק בי: 'ספודיק' לראשו ופניו אדומות מהתלהבות. כעבור פחות מחודשיים, ב' בשבט, הריי"צ הסתלק. החסידים תלו את עיניהם בחתנו, הרבי, והתקשרו אליו.

יחידות: בתמוז באותה שנה, לקראת בר המצווה שלי, אחד הבחורים הציע לי לנקוש על דלת חדרו של הרבי ולבקש ברכה. דפקתי ונכנסתי. הרבי ישב וכיפה בלבד לראשו, ושאל מי שלח אותי. השבתי והוא חבש כובע, הוציא פתק, שאל לשמי, לשם אימי ולשם משפחתי, ובירך אותי. שאל אם אני כבר מניח תפילין בברכה, ואם אני אומר את פרק התהילים של הרבי הקודם. הורה לי להוסיף לומר את פרקו (עא) "על כל פנים עד ראש השנה", ואז הוסיף: "בכל מקום שתהיה, הרבי יהיה איתך". יצאתי מלא התרגשות.

המשפיע הוותיק, שהעמיד דורות של תלמידים, חוזר לרגעים נדירים במחיצת הרבי הקודם, ומשחזר משפט שאמר לו הרבי מליובאוויטש זמן קצר לפני עלותו על כס נשיאות חב"ד

המשפיע הרב אברהמס. "העמדת כל"ך הרבה תלמידים"

בימי נעוריו בשיבת חב"ד בניו יורק

להתגבר: התועדות בלתי נשכחת הייתה בשבת מברכים אייר תשי"ב. הרבי דיבר דברים נוקבים, ושאל: "מדוע אנו מעכבים את הגאולה?". הוא ביקש מהנוכחים להתגבר על מגבלות. זו הייתה התועדות מיוחדת ונדירה.

ופרצת: ב"ב תמוז תשי"ט החל הרבי לדבר על 'פרצת'. הרבי עורר את החסידים לפרוץ את כל המדידות והמגבלות ולכבוש את העולם באור התורה והמצוות. זה נהפך למסר קבוע בכל התועדות.

שליחות: בשנת תשכ"ב נשלחתי בקבוצה ראשונה של תלמידים שלוחים לשיבת תומכי תמימים בלוד. הרבי אמר לנו ב'יחידות' המשותפת: לכל אחד המעלה והכישורים שלו, ויבצע אותם בזמן השליחות. יסדנו דברים חדשים, והבאנו תנופה רעננה בלימוד התורה, בהשראת הרוח שספגנו בעת לימודנו במחיצת הרבי.

להישאר: כל השנים לימדתי והדרכת את אלפי בחורים בלוד ובראשון לציון. בשנת תשל"ה הוצעה לי משרה בשיבת 'אהלי תורה' בקראון הייטס. שאלתי את הרבי ותגובתו הייתה: "העמדת כל"ך הרבה תלמידים! לצאת מארץ ישראל לארץ העמים! מנין באה לכם מחשבה כזאת?". לימים אירעו נסיבות שהולידו הצעה לעבור למיאמי, והרבי השיב לי: "כעצת ידידים מבינים", וכך עשיתי.

המשכיות: אחרי הסתלקות הרבי הריי"צ הרבי דיבר תמיד שהכול נמשך, ותבע מהחסידים להוסיף ולהיות קשורים אליו. בהתועדות, כשדיבר על ההתקשרות שנשארת חיה, היה פורץ בבכי. זה פעל עלינו רושם עצום. גם היום זה מה שנותן כוח להמשיך, כי ההנהגה נמשכת והאור לא כבה.

בריאות: בתשרי תשי"א חליתי בדלקת תוספתן. שוחררתי יום לפני הושענא רבה, ובליל שמחת תורה נכנסתי להתועדות של הרבי. הוא היה מעודכן בעובדת אשפוזי, וכשראה אותי, אמר שלוש פעמים: "הוא יהיה יהודי בריא". למחרת, בהתועדות יום שמחת תורה, חילק משקה ונתן לי 'לחיים' בידו.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל לטעמי מהדרין

מחסני השוק
מבצעים בכל מחיר

מחסני השוק
מבצעים בכל מחיר